

Da nije očekivao neposredno paruzije, pokazuje Pavao jasno u II. Sol., gdje govori u II. gl., da se moraju ispuniti još neke činjenice prije dolaska Gospodinova.

Dr. Franjo Zagoda

I. Duperray: Le Christ dans la vie chretienne d'après saint Paul. Troisième Edition Lyon. Libraire du sacré coeur 1922.

Solidna doktorska disertacija, koju smo recenzirali u »Bogoslovskoj Smotri« 1923. p. 244., doživjela je već treće izdanje. Dokaz, kako je pisac umio zadovoljiti duševnoj potrebi inteligentnog laikata.

Iz predgovora, što ga je napisao Mgr. Lavaleé, rektor katoličkog sveučilišta u Lionu, saznajemo, da je pisac boravio na fronti, bio zarobljen i boravio u ropstvu u Njemačkoj. Te godine nisu bile izgubljene. Iskustvo i boli su još više razjasnile temu, koju je započeo još prije rata.

Ponovno preporučujemo.

Dr. Franjo Zagoda

Michael Wittmann: Ethik. (Kösel-Pustet 1923.) Toliko opravdano hvaljena kolekcija »Philosophische Handbibliothek« iza dosada izašlih 6. svezaka donosi novi, zadržajno veoma bogati 7. svezak, Wittmannovu etiku. Ona je nastavak i nadopuna prijašnjega njegovog djela »Grundfragen der Ethik« (1909.). S historijske je strane prethodila autorova monografija »Ethik des Aristoteles« (Regensburg 1920.), pa i najnoviji prinos historiji moderne etike »Scheler kao etičar« (Düsseldorf 1923.).

Na širokoj historijskoj bazi osvijetljene su sve pojave i etički problemi tako, da je sa ovom historijsko-kritičkom metodom povezana i

analitičko-induktivna. Otkrivajući činjenice u etičkoj svijesti pisac ih raščlanjuje i svodi na njihove postavke, a u rješavanju problema iscrpivo donosi razne filoz. nazore. Djelo je sistematski potpuno dotjerano na današnju kritičku visinu.

Z.

Einführung in die moderne Religionspsychologie — von D. Dr. Georg Wunderle. (Verlag Josef Kösel u. Friedrich Pustet K. — G. Kempten.)

U posljednja dva tri decenija silno se razvilo zanimanje za religijsku psihologiju zato, što su mnogi moderni psiholozi i pedagozi počeli posmatrati religiju gotovo isključivo sa psihološkoga gledišta — bilo idealističko-subjektivistički — bilo materijalističko-senzualistički. Toga radi je i religijska psihologija postala ozloglašena u katoličkim krugovima, tako teološkim kako i filozofsko-pedagoškim, a to i s pravom, budući da su ti lajički istraživači na području religijske psihologije mnogo toga u religijskome duševnome životu sasvijem krivo prikazali i istumačili, jer su se bavili stvarima, koje može da dobro razumije tek izobraženi teolog (ili bar u vjerskim stvarima dobro izobraženi vjernik).

Da se spriječi štetno djelovanje takvoga krivoga shvatanja religijskoga života, počese i u katoličkim krugovima stručnjaci na filozofsko-psihološkome području baviti se religijskom psihologijom i izdavati svoje radove sa toga područja. Takvo je djelo i gore navedena knjiga, koja se osobito odlikuje svojom jasnoćom, stvarnom kritičnošću i dostatnom kratkoćom tako, te može svakoga teologa, filozofa i apologetu pouzdano i dovoljno orijentirati